

ת"פ 40793/08/13 - מדינת ישראל נגד י' ס'

בית משפט השלום בראשון לציון

15 יולי 2014

ת"פ 40793-08-13 מדינת ישראל נ'

ס'(עציר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם י' ס'

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד יניב פרטוק

הנאשם וב"כ עו"ד עמי אסנפי

גזר דין

הרקע.

מצאתי לפתוח גזר דין זה בעובדה חשובה, כך לפי סברתי. הנאשם, צעיר יליד 1991, משמע, כיום כבן 23. האירועים נשוא כתב האישום אירעו בין החודשים מרץ 2013 ל- אוגוסט 2013 רוצה לומר, עת היה הנאשם כבן 22. הרקע למעשי הנאשם בכתב האישום הוא מערכת יחסים זוגיים בין הנאשם לבין אשתו. מדברי אשת הנאשם לפני, עולה כי בתקופה זו, הייתה כבת 20 שנה. השניים התחתנו עת הייתה האישה בת 17. לבני זוג צעירים אלה, שני ילדים קטנים.

מהות המעשים המפורטים בכתב האישום הם מעשי אלימות, אשר יפורטו להלן, של הנאשם כלפי אשתו. בדיון שהתקיים לפני ביום 24.2.14 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה ויורשע על פי הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, כמו כן יודה הנאשם יורשע על פי הודייתו בכתב אישום נוסף שהוגש בבית משפט השלום ברמלה. בטרם טיעונים לעונש יופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעניין העונש. התביעה, הצהירה כי עמדתה היא למאסר בפועל ועונשים נילווים, אך גם הצהירה כי לאחר קבלת תסקיר ישובו הצדדים וידברו ביניהם.

כפי המוצהר כך היה. הנאשם הודה בעובדות שבשני כתבי האישום, הורשע והופנה לשירות המבחן.

יצוין כי בעת שהוגש כתב האישום ביום 27.8.13 בבית משפט זה הוגשה יחד עמו בקשה למעצר הנאשם עד תום הליכים. בעקבותיה שוחרר הנאשם ביום 15.9.13, בתנאים מגבילים. מסתבר כי לאחר שהפר הנאשם תנאי שחרור, כפי העולה מת.פ. 28224-02-14 שהוגש בבית משפט השלום ברמלה, שבעובדותיו הודה הנאשם, כאמור לעיל, הפר תנאי

שחרור, נעצר הובא לפני כב' השופטת זמיר ושחרר שוב בתנאים מגבילים בהם הוא מצוי עד עצם היום הזה.

כאן המקום לפרט במה הודה והורשע הנאשם:

ת.פ. 40793-08-13:

כתב האישום אשר במקורו הכיל 7 אישומים תוקן על פי ההסדר בין הצדדים, כדי הכלת 5 אישומים. התמונה העולה מתוך כתב האישום היא שבני הזוג הללו, היו במועדים הרלבנטיים בהליכי גירושין ולהם שני ילדים קטינים. האירוע העיקרי בגינו הוגש כתב האישום ארע ביום 24.8.13 סמוך לשעה אחת אחר חצות עת הגיעה אשת הנאשם לדירה בני הזוג, בה שהה הנאשם ביחד עם חבריו, וביקשה כי יפתח הדלת. הנאשם סירב תחילה לעשות כן, אחר כך התרצה לאחר שאיימה כי תזמין משטרה ופתח דלת הדירה. בנסיבות אלה עזבו חבריו של הנאשם את הדירה. בהמשך לכך, איים הנאשם על אשתו בכך שאמר לה כי היא תשלם על כך. בעקבות כך הורשע הנאשם בעבירה של אימים.

כתב האישום מנוסח באופן רשלני ולקוי, אך מתוך האישום השני בכתב האישום, ניתן להבין כי בעקבות הנסיבות הללו, עורבה המשטרה, הנאשם נעצר, ושחרר בעקבות כך בתנאים מגבילים על פי הוראת קצין משטרה לפיהם בין היתר: נאסר על הנאשם להיכנס לדירה לתקופה של 15 ימים, נאסר עליו ליצור קשר עם אשתו לתקופה של 30 ימים. אלא שהנאשם הפר התנאים הללו, לפי שלאחר שחרורו עלה לדירה ותקף את אשתו שלא כדין בכך שמשך בשערה, הכה בגופה ובעט בה. בהמשך דחף אותה לחדר השינה, הניח כרית על פניה. אשתו אמרה לו כי אינה נושמת ובתשובה אמר לה הנאשם: "אז תמותי". לאחר הדברים הללו איים הנאשם על אשתו בכך שאמר לה: "מה חשבת שאני אוותר לך, איך את מסוגלת לעשות דבר כזה, עכשיו תלכי למשטרה ונראה אותך מתלוננת שהרבצתי לך". הוסיף ואמר הנאשם לאשתו: "יאי בת זונה, מפה את לא יוצאת אני הורג אותך, לא מעניינים אותי שני הילדים, הם יסתדרו כי אותך כבר לא יהיה להם". בעקבות מעשה התקיפה נגרמו לאשת הנאשם חבלות כפי המתואר בכתב האישום: נפחות, לצרציה (מנסח כתב האישום העתיק מילה זו, מן הסתם מתוך תעודה רפואית שהרי מדובר בשריטה בעור) שטחית בצווארה ושכם שמאל וכן רגישות בצוואר. הנאשם הורשע לפיכך בעבירות של אימים, תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית.

על פי האישום השלישי הודה הנאשם כי כשבועיים לפני האירועים המתוארים לעיל שהיו ביום 24.8.13 היכה הנאשם את אשתו במכות אגרופ בגבה, בעט בגופה, משך בשערה ודחף אותה על ספת הדירה. הנאשם הורשע לפיכך בעבירה של תקיפת בן זוג.

על פי האישום הרביעי, במספר מקרים בין המועדים כפי המפורט באישום זה: 4.5.23 ו- 6.3.13 מסר הנאשם שלושה מסרונים לטלפון הנייד של אשתו, מסרים שהיה בהם כדי אימים כדלקמן:

ביום 6.3.13 כתב: "אני ארצח אותך אל תתעסקי לי עם הילדים, לקחתי אותה לחולון לחנות משחקים".

ביום 4.5.13 כתב: "את בת זונה יזונה תעני לטלפון יזונה, תעני אך לא אתאבד עליך תעני, את תשלמי על זה חכי חכי".

בתאריך 4.5.13 כתב הנאשם: "אם לא תהיי בבית עשר דקות אני יתאבד עליך, עשר דקות יש לך אני מחכה שמעת". הנאשם הורשע בעבירות של איומים.

על פי האישום החמישי, בתאריך 28.5.13 סמוך לשעה עשר בלילה התקשר הנאשם לאשתו וביקש ממנה להשאיר לו את המפתחות לדירה. בנסיבות אלה, עקב מחלוקת בין השניים אשר נסובה סביב שאלת המפתחות, ובעת ששהתה אשת הנאשם בבית אימה בעיר ****, הגיע הנאשם לשם, דפק בחוזקה בדלת ודרש לקבל המפתחות. משסירבה אשתו לעשות כן, איים עליה הנאשם בכך שאמר לה כי אם לא תביא לו המפתחות ישבור הדלת. אחר כך, שוב איים הנאשם ואמר כי יגרום נזק לרכב של אבי אשתו אשר חנה מחוץ לבית. הנאשם הורשע לפיכך בעבירה של איומים.

ת.פ. 28224-02-14:

כפי המפורט לעיל, בעקבות כתב האישום הנ"ל, שוחרר הנאשם, ביום 15.9.13 בתנאים מגבילים בין היתר "מעצר בית". מתוך עובדות כתב האישום הזה, הודה הנאשם כי הפר תנאי שחרורו בכך, שביום 12.2.14 סמוך לשעה אחת עשרה בבוקר נמצא כשהוא נוהג ברכב, סמוך לעיר ראשון לציון. הנאשם הורשע לפיכך בעבירה של הפרת הוראה חוקית.

תסקירי שירות המבחן.

במקרה שלפני הוגשו על פי החלטותי שני תסקירים. אקדים ואומר כי כדרכו שירות המבחן נהג במקרה סבוך ומורכב זה של אלימות בין בני זוג צעירים, אשר נשאו בטרם עת, על רקע קשיים רבים וקשים ומורכבות חייו הצעירים של הנאשם, נישואין בלתי מתוכננים ובלתי בשלים, כפי העולה מהתסקירים, עקב הריונה הבלתי מתוכנן של האישה, בהיות השניים חסרי כלים להקים משפחה לרבות רקע כלכלי יציב - זהירות רבה בטיפול ובהמלצותיו. זהירות זו ניכרת לאורך התסקירים והאמור בהם. לפיכך מצא שירות המבחן לבחון המקרה על פי טיפול שיקומי רלבנטי של שני בני הזוג. בסופו של דבר, ובכפוף, כאמור, לזהירות הרבה שנקט שירות המבחן, הומלץ כי הנאשם יהיה בפיקוח שירות המבחן למשך שנה וחצי והטלת עונש של מאסר מותנה משמעותי ומרתיע. שירות המבחן מצא ליתן לנאשם וממילא לשני בני הזוג הזדמנות לשקם המערכת הזוגית - משפחתית בה הם מצויים.

טיעוני הצדדים לעונש.

באת כוח התביעה פרשה לפני בית המשפט מסכת מעשיו האלימים של הנאשם כלפי אשתו, כפי המפורט לעיל, ותוך שהיא מפנה לערכים הרלבנטיים למתחם העונש ההולם כפי תיקון 113 לחוק העונשין, ובעיקר למידת הפגיעה הפיסית באשת הנאשם ולמדיניות הענישה עתרה לעונש מאסר בפועל תוך שהיא מניחה כיסוד לכך, מתחם עונש מאסר עד כדי

בא כוח הנאשם עתר לקבל המלצת שירות המבחן ולהימנע מהשתת עונש מאסר על הנאשם, שלא בו כדי לקדם ההליך הטיפולי - שיקומי בו מצויים השניים.

דין והכרעה.

המקרה שלפני קשה ביותר במיוחד לגזירת הדין. השאלה הראשונה העולה תדיר ובתי המשפט הפליליים מתחבטים בה רבות היא: האם התחום המשפטי בו אנו עוסקים ראוי ויאה לתחום המשפט הפלילי. יש אשר יאמרו את המקובל לומר, מדובר בעבירות פליליות: תקיפה, איומים, הפרת הוראה חוקית וכו', ממילא הדין בידי המשפט הפלילי ובידי בתי המשפט הדנים בפלילים. אלימות בין בעל לאשה על רקע מתיחות הנובעת מהקשר הזוגי, אין היא בבחינת שונה מאלימות הנוקט כל אדם כלפי רעהו, או שמא יאמרו אלה, כי אף ראוי להחמיר בענישה במקרים אלה. האמנם? איני בטוח אם יש בידי תשובה. אומר אך כי נדמה שבמקרים רבים, מקור האלימות או שמא מקור המעשה הפלילי אינו דווקא בתחום התנהלות פלילית של אדם, בהיותו נוטה לעבריינות ולחיים בשולי החברה הנורמטיבית. ניתוח תחום זה מורכב ביותר, עד כי איני מוצא מקום ליתן לו ביטוי נרחב ומעמיק בגדרו של גזר דין זה: אחד מיני מאות גזרי דין הנגזרים על נאשמים בתחום המשפטי הרלבנטי. אגב, התחום אף קיבל ביטוי בהגדרה של הקיצור "אלמ"ב" (אלימות בין בני זוג).

שאלה נגזרת מהבעיה שהצגתי לעיל היא האם במקרה של אלימות בין בני זוג, יש להחמיר יותר מאשר אותו מקרה ממש בנסיבות דומות עד כדי זהות של אלימות איש כנגד רעהו שאינו בן זוגו בנסיבות רבות ומגוונות הבאות לפתחנו חדשים לבקרים במאות או באלפי כתבי אישום? ואם התשובה תהא חיובית יש לשאול מה מקור תשובה זו. מן הסתם יש ויאמרו כי פוטנציאל המסוכנות העתידית באלימות שבתא המשפחתי, גבוה יותר. שאז שוב תעלה השאלה שמא הכלי המשפטי הפלילי אינו הכלי הנכון לדון במקרים אלה? שוב אומר שאלות קשות שלא לי לענות בהם במישור העקרוני, התשובה תהיה אך ורק במישור הקונקרטי דהיינו בגזר הדין הזה שעלי להכריע בו.

הנאשם נקט אלימות פיסית כמו גם מילולית כלפי אשתו. אין ספק כי בקביעת מתחם העונש ההולם על פי העקרונות שנקבעו בסעיף 40 ג. לחוק העונשין - תוצר של תיקון 113 לחוק העונשין, דהיינו: הערך החברתי המוגן, שהוא הגנה על שלמות הגוף והנפש של אדם מפני אלימות רעהו, במיוחד במקרה של בני זוג, תחום שבו מדיניות הענישה היא החמרה בענישה משום שאין אדם יעשה וינהג בבן זוגו כאילו היה חפץ בבעלותו וכרצונו וינהג בו אלימות אך משום שבן זוגו הוא, מידת הפגיעה ובמקרה שלפני החשש ופחד של אשת הנאשם מפני נחת זרועו, ונסיבות אחרות הקשורות בעבירה, הרי שמתחם העונש שהציגה התביעה דהיינו מאסר בפועל ובתווך יש וירוצה בעבודות שירות - מתחם הולם וראוי הוא.

יחד עם זאת, במקרה שלפני מצוי ערך רב חשיבות בענישה הפלילית והוא ערך השיקום. ערך זה מקבל משנה תוקף וחשיבות ככל שמדובר בשיקום הקשור לבני זוג: ליחסים ביניהם וממילא לשיקום התא המשפחתי. שהרי אם ההליך הפלילי תרם כדי להביא לשיקום מערכת יחסים בין בני זוג, לשיקום תא משפחתי עד כדי הפיכת התא מאלים ובלתי נסבל משום כך, לשליו, נוח ולנורמטיבי - דיינו.

במקרה שלפני ממליץ שירות המבחן ללכת בדרך זו. איני תמים. שנות ניסיון מצטבר בתחום הביאוני לכלל ראייה מציאותית. אני מודע לכך, שהמילים שיקום, תא משפחתי ושיקום יחסי בני זוג, קלות להגייה, יוצאות הן במהירות ובקלות כהבל פה. בין מילים לבין ביטוי ממשי במציאות יש וימצא מרחק רב. יחד עם זאת, אין לאבד תקווה ושאיפה חיובית. יתכן, ואני מקווה כי כך יהיה, שבמסגרת צו המבחן ופיקוח שירות המבחן יוכיח הנאשם כי האימון שניתן בו, לפיו ירסן התנהלות אלימה כלפי אשתו, מבוסס הוא. אם כך יעשה, זכה הנאשם וזכתה החברה. אם לאו, ממילא יפנה שירות המבחן לבית המשפט, על מנת לשפוט הנאשם מחדש.

מצאתי לציין כי שמעתי דברי אשת הנאשם: דברים שיש עמם הרבה תקווה העולה על ניסיון העבר. לדבריה הטיפול שהשניים עוברים במסגרת שירות המבחן, עזר ועוזר לשניהם. אישה צעירה זו, מבקשת תקווה, מבקשת עתיד לה ולשני ילדיה הקטינים. אף שמציאותיים אנו, ראוי לסייע לה בתקוותה זו שהרי אם אכן התהליך הטיפולי השיקומי, ששירות המבחן נותן בו יהבו, יצליח, ההצלחה תהא של הכול.

אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה שיש עמה מרכיב של אלימות כלפי גוף אדם לרבות איומים.

7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירת אלימות כלפי גוף אדם מסוג פשע.

איני משית על הנאשם עונש כספי.

אני מחייב הנאשם להיות בפיקוח שירות המבחן למשך שנה וחצי.

ככל שהנאשם או מי מטעמו הפקיד סך בגין ערובה לשחרורו בתיק מ"ת 40798-08-13, הרי הסכום יוחזר לאדם שהפקידו.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ז תמוז תשע"ד, 15/07/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 5

אברהם הימן , סגן נשיאה

הוקלדעלידיפעתמינאי